

DECIZIA nr. 731 din 29.09.2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
X – Sucursala Bucuresti,
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/18.05.2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia sector 5 a Finantelor Publice - Activitatea de Inspectie Fiscala, cu adresa nr. x/15.05.2015, cu privire la contestatia formulata de **X–Sucursala Bucuresti**, cu sediul in Bucuresti, Bd. TV nr., parter, sector 5.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la data de 01.05.2015 si inregistrata la Administratia sector 5 a Finantelor Publice sub nr. x/11.05.2015, il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S5 x/06.04.2015, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-S5 x/06.04.2015, comunicate sub semnatura in data de 07.04.2015, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar in suma de y lei, TVA respinsa la rambursare in suma de y lei, TVA ramasa de plata in suma de y lei si accesorii aferente in suma de y lei.

Societatea contesta TVA stabilita suplimentar in suma de y1 lei si accesorii aferente in suma de y2 lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **X–Sucursala Bucuresti**.

I. Prin contestatia formulata, societatea solicita anularea deciziei de impunere nr. F-S5 x/06.04.2015, in ceea ce priveste neacceptarea TVA aferenta serviciilor de audit contractate de societate in perioada 01.2013-12.2014.

In sustinerea contestatiei X - Sucursala Bucuresti aduce urmatoarele argumente:

Serviciile de audit contractate nu se refera la auditul financiar asa cum este reglementat de OMFP nr.3055/2009 ci la un audit efectuat asupra unui pachet de raportare pentru consolidarea datelor financiare ale sucursalei conform politicilor contabile ale grupului.

Raportul de audit incheiat de D A SRL este emis strict pentru a fi inaintat AGA si nu pentru a insoti situatiile financiare intocmite conform OMFP nr.3055/2009.

Reglementarile contabile nu prevad daca achizitia de servicii de audit reprezinta o operatiune care da sau nu drept de deducere a TVA, iar invocarea

art.145 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003 este netemeinica societatea desfasurand operatiuni taxabile si neimpozabile in Romania, conform art.133 alin.2 pentru care locul prestarii se considera in strainatate, astfel ca TVA aferenta achizitiei serviciilor de audit a fost corect si legal dedusa.

In sustinerea argumentatiei, contestatara solicita sa se aiba in vedere ca toate celelalte inspectii fiscale s-au finalizat prin restituirea TVA pentru aceleasi servicii de audit in perioada 01.07.2011-30.06.2012.

In concluzie, societatea considera ca aceasta situatie conduce la pierderi considerabile pentru societate si solicita admiterea contestatiei si anularea deciziei de impunere nr.F-S5 x/06.04.2015 pentru obligatiile fiscale suplimentare de plata.

II. Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S5 x/06.04.2015, Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei sector 5 a Finantelor Publice a stabilit, in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-S5 x/06.04.2015, urmatoarele:

- TVA solicitata la rambursare in suma de y lei
- TVA stabilita suplimentar in suma de y lei
- TVA respinsa la rambursare in suma de y lei
- TVA stabilita suplimentar si ramasa de plata in suma de y lei
- TVA aprobata la rambursare in suma de y lei
- accesorii aferente TVA in suma de y lei.

Societatea contesta TVA stabilita suplimentar in suma de y1 lei.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor de inspectie fiscala, sustinerile contestatarei si prevederile legale in vigoare pe perioada supusa inspectiei fiscale se retin urmatoarele:

X-Sucursala Bucuresti are ca obiect de activitate "Activitati de editare a altor produse software" - cod CAEN 5829.

Prin raportul de inspectie fiscala nr. F-S5 x/06.04.2015 ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei sector 5 a Finantelor Publice a efectuat inspectie fiscala la X-Sucursala Bucuresti, pentru perioada 01.01.2013-31.12.2014, din punct de vedere al TVA, in vederea solutionarii deconturilor cu suma negativa de TVA aferente perioadei iunie 2013-decembrie 2014, cu control ulterior si anticipat.

Ca urmare a constatarilor din raportul de inspectie fiscala nr. F-S5 x/06.04.2015, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S5 x/06.04.2015 s-a stabilit TVA stabilita suplimentar in suma de y lei, TVA respinsa la rambursare in suma de y lei, TVA ramasa de plata in suma de y lei si accesorii aferente in suma de y lei.

Societatea contesta TVA stabilita suplimentar in suma de y1 lei si accesorii aferente in suma de y2 lei.

3.1. Referitor la TVA neacceptata la deducere in suma de y1 lei

Cauza supusa solutionarii este daca in mod legal organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiei unor servicii de audit, in conditiile in care societatea nu a demonstrat ca au fost efectuate in folosul operatiunilor sale taxabile, acestea fiind servicii de raportare catre societatea-mama

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala nr. F-S5 x/06.04.2015, organele de inspectie fiscala nu au acceptat deducerea TVA in suma de y1 lei aferenta unor facturi fiscale emise de SC D A SRL in perioada ianuarie 2013-decembrie 2014 reprezentand servicii audit financiar, motivata de nerespectarea prevederilor art.145 alin.2 lit.a din Codul fiscal, coroborat dispozitiile OMFP nr.3055/2009 privind aprobarea Reglementarilor contabile conforme cu directivele europene, astfel:

- factura nr. x/31.01.2014 - TVA y11 lei - 31.12.2013
- factura nr. x/16.07.2013 - TVA y12 lei - 30.06.2013
- factura nr. x/30.01.2013 - TVA y13 lei - 23.01.2013
- factura nr. x/11.08.2014 - TVA y14 lei - 30.06.2014

In drept, in conformitate cu prevederile art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

Codul fiscal:

"Art. 145. Sfera de aplicare a dreptului de deducere:

(...)

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile; (...)."

"Art. 146. Conditii de exercitare a dreptului de deducere

(1) **Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:**

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau **serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau**, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) (...)."

*Conform dispozitiilor legale precitate, persoanele impozabile au dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii numai daca sunt indeplinite, **cumulativ, urmatoarele conditii**: achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si **sunt efectuate in beneficiul persoanei impozabile**, iar operatiunile au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere. In aceste conditii, pentru a dovedi ca bunurile si serviciile achizitionate sunt utilizate, intr-adevar, in folosul operatiunii taxabile, persoana impozabila este obligata nu numai sa detina*

factura in care este inscrisa taxa pe valoarea adaugata deductibila, ci sa si demonstreze ca achizițiile de bunuri si servicii facturate au fost prestate efectiv in folosul operatiunii taxabile respective.

Pe cale de consecinta nu se acorda dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiei unor servicii care nu sunt efectuate in scopul utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile si pentru operatiuni care nu au legatura cu activitatea economica a persoanei impozabile sau din documente ce nu sunt emise pe numele persoanei impozabile.

Totodata potrivit **art. 11** "(1) **La stabilirea sumei unui impozit sau unei taxe in intelesul prezentului cod, autoritatile fiscale pot sa nu ia in considerare o tranzactie care nu are un scop economic** sau pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei."

Astfel, art. 11 alin. (1) din Codul fiscal consacra, la nivel de lege, *principiul prevalentei economicului asupra juridicului*, al realitatii economice, in baza caruia **autoritatile fiscale au dreptul sa analizeze orice operatiune (tranzactie) nu numai din punct de vedere juridic, ci si din punct de vedere al scopului economic urmarit de contribuabil. In acest spirit, o tranzactie normala din punct de vedere juridic, poate sa nu fie luata in considerare sau sa fie reincadrata din punct de vedere economic, in scopul aplicarii legii fiscale.** In acest fel, simpla achizitie a unor bunuri de catre contribuabil, de natura sa creeze obligatii juridice in sarcina sa fata de furnizorul bunurilor, nu constituie si o prezumtie a utilizarii acestora intr-un scop economic in intelesul legii fiscale.

Potrivit Reglementarilor contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, aprobate prin OMFP nr.3055/2009:

Capitolul I

"(3) Prezentele reglementări se aplică de către următoarele categorii de persoane (denumite în continuare entități):

(...);

f) subunitățile fără personalitate juridică, cu sediul în România, care aparțin persoanelor juridice cu sediul sau domiciliul în România, în condițiile prevăzute de prezentele reglementări; (...)."

Capitolul II – Sectiunea 1

"3. - (1) Persoanele juridice care la data bilanțului depășesc limitele a două dintre următoarele trei criterii (denumite în continuare criterii de mărime):

- total active: 3.650.000 euro,
- cifră de afaceri netă: 7.300.000 euro,
- număr mediu de salariați în cursul exercițiului financiar: 50 întocmesc situații financiare anuale care cuprind:
 - bilanț,
 - cont de profit și pierdere,
 - situația modificărilor capitalului propriu,
 - situația fluxurilor de numerar,

(2) Persoanele juridice care la data bilanțului nu depășesc limitele a două dintre criteriile de mărime prevăzute la alin. (1) întocmesc situații financiare anuale prescurtate care cuprind:

- bilanț prescurtat,
- cont de profit și pierdere,
- note explicative la situațiile financiare anuale prescurtate.

Opțional, ele pot întocmi situația modificărilor capitalului propriu și/sau situația fluxurilor de numerar. “

In speta, organele de inspectie fiscala nu au acceptat la deducere TVA aferenta unor facturi reprezentand achizitia de servicii de audit financiar efectuate in perioada 2013-2014, intrucat acestea nu au fost efectuate in scopul realizarii de operatiuni taxabile, asa cum stipuleaza dispozitiile legale in vigoare pe perioada verificata.

Din constatările organelor de inspectie fiscala si din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

X - Sucursala Bucuresti a incheiat, in calitate de beneficiar cu SC D A SRL, in calitate de furnizor de servicii, in perioada 2011-2014, contracte avand ca obiect:

Art.1 *“D va efectua un audit asupra pachetului de raportare al Societatii pentru anul incheiat la 31 decembrie 2012, pregatite in conformitate cu politicile de contabilitate ale Grupului.”*

Art.2 *“D va efectua un audit asupra pachetului de raportare, in conformitate cu Standardele Internationale de audit. (ISA) (...).”*

In baza acestor contracte, DA SRL a emis facturile nr. x/23.01.2013, nr. x16.07.2013, nr. x/31.01.2014 si nr. x/11.08.2014, avand o valoare a TVA in suma totala de y1 lei, al caror obiect il constituie: *“Audit asupra pachetului de raportare al Societatii la 31.12.2012 si la 31.12.2013 (...) conform contract (...)” si “Revizuire a pachetului de raportare al Societatii la 30.06.2013, 30.06.2014 (...) conform contract (...).”*

In ceea ce priveste TVA in suma de y1 lei aferenta facturilor emise de SC D A SRL reprezentand servicii de audit, mentionate anterior, nu s-a acordat drept de deducere a TVA, intrucat, desi potrivit pct.1 alin.3 din OMFP nr.3005/2009 este catalogata drept persoana care aplica Reglementarile contabile conforme cu Directiva CEE, societatea nu indeplineste criteriile prevazute la pct.3 alin. 1 din aceasta reglementare.

Referitor la modul de indeplinire a acestor criterii, organele de inspectie fiscala au constatat faptul ca din analiza situatiilor financiare aferente anilor 2013 si 2014 rezulta ca societatea nu depaseste niciun criteriu dintre cele prevazute la pct. 3 alin.1 din Reglementarile contabile, aprobate prin OMFP nr.3055/2009, astfel incat nu are obligatia de a contracta servicii de audit.

In atare conditii, inspectia fiscala a concluzionat ca achizitia serviciilor de audit nu a fost efectuata in scopul operatiunilor sale taxabile in conformitate cu art.145 alin.2 lit.a din Codul fiscal si nu a acordat drept de deducere a TVA aferenta facturilor emise de SC D A SRL.

Fata de aspectele constatate de inspectia fiscala si de documentele aflate in dosarul contestatiei nu pot fi retinute argumentele invocate de X -Sucursala Bucuresti privind exercitarea dreptului de deducere aferenta serviciilor facturate, avand in vedere urmatoarele:

Simpla contractare a unor servicii de catre o societate comerciala **nu este suficienta pentru a demonstra ca acestea sunt in beneficiul societatii si au scopul de a realiza operatiuni taxabile, asa cum eronat sustine contestatoarea**, intrucat, intr-o atare ipoteza, ar fi suficienta doar indeplinirea conditiei prevazuta de art. 146 din Codul fiscal (detinerea documentului justificativ) pentru ca o persoana impozabila sa-si poata deduce imediat, integral si nelimitat taxa aferenta achizitiilor, de vreme ce are prevazut in obiectul de activitate desfasurarea de operatiuni taxabile din punct de vedere al TVA. Or, o asemenea ipoteza ar lipsi de orice efecte juridice dispozitiile art. 145 alin. (2) teza intai din Codul fiscal, care conditioneaza in mod evident deductibilitatea taxei aferente achizitiilor de alocarea lor unor destinatii precise, anume stabilite de lege, prin folosirea sintagmei "**daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni (...)**". Dimpotriva, prin utilizarea acestei sintagme, legiuitorul a dorit sa intareasca **legatura directa si imediata care trebuie sa existe intre achizitii si utilizarea lor propriu-zisa, respectiv ca scopul acestor achizitii sa fie subordonat utilizarii in folosul operatiunilor impozabile pentru care legea prevede drept de deducere si in beneficiul persoanei impozabile.**

Referitor la TVA in suma de y1 lei dedusa din facturile nr. x/30.01.2013, nr. x/16.07.2013, nr. x/31.01.2014 si nr. x/11.08.2014 emise de SC DA SRL reprezentand servicii audit, se retine ca insasi contestatara invoca faptul ca acestea nu se refera la auditul financiar asa cum este reglementat de OMFP nr.3055/2009, ci la un audit efectuat asupra rapoartelor privind datele financiare intocmite pentru a fi inaintate Adunarii Generale a Actionarilor la nivelul grupului, conform politicilor contabile ale acestuia.

Ca urmare, rezulta ca serviciile facturate reprezinta, in fapt, costuri efectuate pentru a fi transmise societatii-mama, care, fie trebuiau facturate de catre furnizorul de servicii din Romania direct societatii mama, fie trebuiau refacturate de sucursala X din Romania acesteia. Or, in situatia in care aceste servicii au fost facturate direct catre societatea contestatara, aceasta nu a facut dovada refacturarii lor.

Se retine ca, desi potrivit prevederilor legale in vigoare pe perioada supusa impunerii, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru

achizițiile de bunuri și servicii efectuate este condiționat de utilizarea acestora "în folosul operațiunilor **sale** taxabile", respectiv dreptul de deducere se castigă și se exercită numai în situația în care operațiile economice sunt destinate utilizării pentru realizarea operațiunilor **sale** impozabile, societatea nu a dat curs acestor reglementări legale, întrucât nu a prezentat nicio dovadă din care să rezulte că aceste operațiuni sunt efectuate în beneficiul său.

Simpla prezentare a unor contracte și facturi având ca obiect auditul efectuat asupra unor rapoarte transmise către grup și nu asupra situațiilor financiare întocmite potrivit Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene nu poate justifica deducerea TVA din facturile emise de furnizor, căta vreme societatea nu a justificat necesitatea achizițiilor efectuate și nici nu a demonstrat modul în care au fost folosite achizițiile pentru realizarea operațiunilor sale taxabile.

Astfel, nici în susținerea contestației, X - Sucursala București nu depune niciun document care să contrazică aspectele constatate de inspectia fiscală referitoare la necesitatea și oportunitatea efectuării acestor servicii, respectiv documente prin care să demonstreze că serviciile menționate în contractele încheiate și facturate **au fost prestate în beneficiul societății contestate**, deși potrivit art.206 și art.213 din Codul de procedură fiscală avea această posibilitate.

Căta vreme, așa cum reiese și din explicațiile prezentate în timpul inspectiei fiscale societatea avea cunostința de caracterul nedeductibil al sumelor facturate de furnizor, susținerile contestației privind dreptul de deducere a TVA aferentă acestora sunt *simple afirmatii pro-causa* ce nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei.

Mai mult, se reține că potrivit prevederilor art. 156 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și Normelor metodologice de aplicare:

"**Art. 156** - (1) Persoanele impozabile, înregistrate ca platitori de taxă pe valoarea adăugată, au următoarele obligații din punct de vedere al evidenței operațiunilor impozabile:

c) **sa furnizeze organelor fiscale toate justificările necesare** în vederea stabilirii operațiunilor realizate atât la sediul principal, cât și la subunități.(....)."

De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 56 și art. 65 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

"**Art. 56** - (1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligația să pună la dispoziție organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri și orice alte înscrisuri."

"**Art. 65** - (1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal."

Or, așa cum s-a arătat în conținutul deciziei, nedemonstrarea faptului că sunt în folosul operațiunilor impozabile a condus la măsura neacordării dreptului de deducere a TVA din facturile emise de furnizor de către inspectia fiscală.

Referitor la observația contestată privind rambursarea TVA pentru achiziția serviciilor de audit pe perioadele anterioare se reține că în cadrul verificărilor anterioare au fost soluționate deconturi de TVA cu control anticipat, iar potrivit dispozițiilor legale soluționarea cu control anticipat se efectuează sub rezerva verificării ulterioare.

Având în vedere aspectele prezentate mai sus, precum și faptul că X-Sucursala București nu a justificat utilizarea serviciilor achiziționate în beneficiul sau și în scopul realizării de operațiuni taxabile, propriile afirmații nefiind de natură să infirmе constatările organelor de inspectie fiscală, ținând seama de art.213 din Codul de procedură fiscală - “(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării. (...)”

(4) *Contestatorul, intervenientii sau împrumutătorii acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”, se reține că în mod legal organele de inspectie fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de y1 lei dedusă din facturile emise de SC D A SRL.*

În consecință, contestația urmează să fie respinsă ca neîntemeiată pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de y1 lei, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. F-S5 x/06.04.2015.

3.2. Referitor la accesoriile aferente TVA în suma de y2 lei

Cauza supusă soluționării este dacă contestata dătează accesoriile stabilite de inspectia fiscală, în condițiile în care, în sarcina acesteia a fost stabilită o diferență de TVA pentru care s-a dispus respingerea contestației ca neîntemeiată

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală nr. F-S5 x/06.04.2015 i s-au comunicat societății accesorii în suma de y2 lei, reprezentând dobânzi în suma de y2 lei și penalități de întârziere în suma de y2 lei, aferente diferenței de TVA stabilită de inspectia fiscală, calculate pentru perioada 01.10.2013-22.01.2015.

Prin contestatia formulata, societatea solicita anulara accesoriilor ca urmare a aplicarii principiului *accessorium sequitur principale*.

In drept, in ceea ce priveste calcularea accesoriilor, potrivit art.119, art.120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art.119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art. 120 - (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. (...).

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

“Art. 120¹ - (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala majorarile/dobanzile de intarziere si penalitatile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.

Referitor la suma de y2 lei reprezentand accesorii aferente TVA, individualizata prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S5 x/06.04.2015 se retine ca, stabilirea in sarcina contestatarei de majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere aferente debitelor stabilite suplimentar de plata reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Intrucat in ceea ce priveste debitul de natura taxei pe valoarea adaugata in suma de y1 lei, contestatia a fost respinsa ca neintemeiata, iar prin contestatie societatea nu aduce niciun argument cu privire la accesoriile aferente TVA stabilita suplimentar, urmeaza a se respinge contestatia pentru dobanzi si penalitati de intarziere in suma de y2 lei, aferente TVA stabilita suplimentar si ramasa de plata in suma de y1 lei de inspectia fiscala, conform principiului de drept **“accesorium sequitur principale”**.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art.11, art.145, art.146 si art.156 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.45 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, art.56, art.65, art.119, art.120 si art. 120¹ art.213 si art.216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de X-Sucursala Bucuresti impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S5 x/06.04.2015, emisa de Activitatea de Inspectie fiscala din cadrul Administratiei sector 5 a Finantelor Publice pentru TVA stabilita suplimentar in suma de y1 lei si pentru accesoriile aferente TVA in suma de y2 lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.

